

62. Zinanın Her TürLüsü Haramdır

Evlilik dışı ve nikahsız birliktelik ve cinsel ilişki demek olan zina öteden beri insan aklının, ahlâk ve hukuk düzenlerinin, diğer semavî dinlerin yanlış, ayıp ve kötü gördüğü bir fiil olup İslâm dininde de kesin olarak yasaklanmış, işlenmesi büyük günahlar arasında sayılmış ve önlenilmesi için birtakım tedbirler öngörölmüştür. Hem maddi hem de manevi açıdan insana zarar vererek değersizlik duygusu yaşatır, şefkat ve muhabbet bağlarını koparır. İnsanlar arasına güvensizlik, kin ve nefret tohumları ekerek toplumun manevi ve ahlaki değerlerini kökünden sarsar. Zinanın yasak olmasının en önemli hikmeti ise ailenin korunmasıdır. Zira evlilik dışı birliktelikler bir yandan aile kurumunun çöküşüne sebep olurken diğer yandan da hayırlı nesillerin varlığını tehdit eder.

Toplumda fertlerin ve aile hayatının korunması, sağlıklı bir cinsî hayatın temini için sadece evlilik dışı cinsi münasebet demek olan zinanın yasaklanması yeterli olmaz. Buna ilâveten, aklın, dinin ve insan tabiatının kötü ve çirkin bulduğu her türlü hayasızlık, fuhuş (İçinde bulunulan toplumun kurallarını uymayan bir biçimde bir veya birkaç kişiyle para karşılığında cinsel ilişkide bulunma) ve müstehcenlikle (Açık, saçık, edebe aykırı, yakışsız) mücadele edilmesi, bunları besleyip yaygınlaştıran ortamın da düzeltilmesi ve iyileştirilmesi gerekir. Bunun için de İslâm dini, sadece zinayı yasaklamakla yetinmeyip, zinaya götüren yolları, müstehcenliği, kadın-erkek ilişkilerinde ölçsüzlölüğü ve aşırı serbestliğı de önlemeye, buna ilâveten ferde ahlâkî olgunluk ve şahsî sorumluluk yüklemeye, cinsel hayatla ilgili eşler arası birtakım hak ve görevlerden söz ederek aile hayatını koruyup iyileştirmeye özen göstermiştir.

Kur'an'da zina ve fuhuş büyük günahlar arasında sayıldığı, zinanın dünyevî ve uhrevî cezasından söz edildiğı gibi erkek ve kadınların gözlerini haramdan korumaları, avret yerlerini örtmeleri emredilmiş, böylece zinaya giden yolun bir yönüyle kapanmış olacağına işaret edilmiştir. (Nur, 24/30 – 31) Bir hadiste Resulullah (sav)

dil, ağız, el, ayak, göz gibi organların zinasından söz ederek zinaya zemin hazırlayıcı mahiyetteki her türlü gayri meşru ilişkinin, flört ve beraberliğin de gayr-ı ahlâkî davranışlar olduğunu belirtmiş, bunlardan da sakındırmıştır. Çünkü iffet (helale razı olup haramdan kaçınmak) ve namus bir bütün olup, o ancak onu lekeleyecek her türlü kötölük ve yanlışlıktan uzak kalınarak korunabilir.

Erkek ve kadın biri diğeri için cinsi uyarıcıdır. Bu sebeple yabancı (aralarında evlilik bağı veya devamlı evlenme engeli bulunmayan) erkek ve kadınların birbirlerine karşı ölçölü ve mesafeli davranmaları gereklidir. Yine, yabancı bir kadının yabancı bir erkekle baş başa kalması da doğurabileceğı sakıncalı sonuçlar dolayısıyla yasaklanmıştır. Aralarında devamlı evlenme engeli bulunmayan bir erkek ile bir kadının bir yerde baş başa kalmaları İslâm hukukunda “halvet” terimiyle ifade edilir. Hadislerde, aralarında nikâh bağı veya devamlı evlenme engeli bulunmayan bir erkek ile bir kadının, başkalarının görüşüne açık olmayan kapalı bir mekânda baş başa kalmaları yasaklanmıştır. Bir hadiste Efendimiz (sallallahu aleyhi ve selem) “Kim Allah’a ve ahiret gününe iman ediyorsa, yanında mahremi olmayan bir kadınla yalnız kalsın; çünkü böyle bir durumda üçüncüleri şeytandır.” (Müslim, Hac, 74) buyurmuştur. Böyle bir durum karşı cins için tahrik edicidir, zinaya veya dedikoduya ve tarafların iffetlerinin zedelenmesine yol açabilir.

Cinsler arası ilişkilerde ahlâkî prensiplerin korunması erkek ve kadınların ortak sorumluluğudur. Cinsî uyarıcılık özelliğı esas alınarak, kadınların daha da dikkatli davranmaları istenmiştir. Yabancı erkeklerle konuşurken kadınların, kalpte şüphe uyandırmayacak ve karşındaki kişiyi yanlış anlamaya sürüklemeyecek tarzda ciddi ve ağır başlı olarak konuşmaları, (Ahzab, 33/32) süs ve endamlarını yabancılara göstermemeleri, (Nur, 24/31) bunun için de sokağı çıktıklarında güzelce örtünmeleri (Nur 24/31, Ahzab 33/59) bu gayeye matuf emirlerdir. Peygamber Efendimiz, kadınların kendi evleri

dışında, başkalarına hissettirecek derecede koku sürünerek dolaşmalarını uygun görmemiştir. (Tirmizi, Edeb 32)

Zina Çeşitleri Nelerdir?

Ebû Hüreyre (ra)'den rivayet edildiğine göre Nebî (sav) şöyle buyurdu:

“Âdemoğluna zinadan nasibi takdir olunmuştur. O buna mutlaka erişir. Gözlerin zinası bakmak, kulakların zinası dinlemek, dilin zinası konuşmak, elin zinası tutmak, ayakların zinası yürümektir, kalbe gelince o, arzu eder, ister, üreme organı ise, bunu ya gerçekleştirir ya da boşa çıkarır.”

Nur Suresi'nin 30 ve 31. ayetleri, nice müminin kalp hanesini yandıran açık saçıklık fitnesi karşısında, bize imani bir şuurlanmaya dayalı aydınlık bir çıkış yolu sunuyor. Rabbimiz şöyle buyuruyor:

“(Ey Resulüm), mü'min erkeklere söyle, gözlemlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar! Bu, onlar için en uygun olan davranıştır. Allah yaptıkları her şeyden hakkıyla haberdardır.

Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar! Yine söyle ki mecburen görünen kısımları müstesna olmak üzere ziynetlerini teşhir etmesinler. Başörtülerini yakalarının üzerine kapatacak şekilde örtünler.” (Nur, 24/30 – 31)

Ayetlerde erkek olsun kadın olsun bütün Müslümanlara zinanın haram kılındığını bildiriyor. Ayrıca, yine hem erkek hem kadınlara, kendilerini zinaya götürecek davranışlardan sakınmaları emrediliyor. Yine bu ayetlerden insanı zinaya sürükleyen en önemli şeyin şehvetle namahreme bakmak olduğunu öğreniyoruz. Hz. Peygamber “... Gözlerin zinası şehvetle bakmaktır.” buyurarak harama bakmayı, göz zinası olarak niteliyor.

Her Şey Bir “Bakış” la Başlar

Harama bakış zinanın başlangıcıdır. Bunun için gözü korumak mühimdir. “Bir bakmadan ne olur?” diyerek, bu konuda aldırılmazlık gösterenler sonunda büyük felaketlerle karşılaşır. Kasti olmayan ilk bakıştan, kişi sorumlu

tutulmamıştır. Fakat tekrar tekrar bakmak ya saklanmıştır. Efendimiz, Hz. Ali'ye,

“Ya Ali! Harama karşı bakışa bakış eklemeyi birincisi senin için ve bal yoktur; ama ikincisi aleyhinedir.” demiştir.

Buradaki “birinci bakış”, insanın çarşıda pazarda yürüyebilmesi için zaruri olarak baktığı yerlerde istemeyerek gözünün rastladığı durumlar için söz konusudur. İnsan gözü kapalı gezemeyeceğine göre, zaruri işleri için, lüzumlu yerlerde kasti değil, elinde olmayacak şekilde rastladığı durumlar birinci bakışa girer. Bu durum, bilhassa asr-ı saadet için söz konusudur. Ama şimdi “Nasıl olsa ilk bakış caizdir.” Deyip sağı solu teftiş eder gibi bakarak gitmek doğru değildir. Çünkü zamanımızda aniden ve farkında olmadan rastlama gibi bir olay yoktur; her tarafta her an harama rastlanmaktadır. Bunun için tüm bakışları kontrol altında tutmak gerekir.

“Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayasızlıktır ve çok kötü bir yoldur.” (İsra, 17/32)

Cenab-ı Hak, “Zina yapmayın!” demiyor, “Zinaya yaklaşmayın!” diyor. Onun için zinaya vesile olabilecek, davetçilik manasına gelebilecek, tahrik ve teşvikçi görüntülere bakılmasını dinimiz caiz görmez. Çünkü asıl mesele yaklaşmamaktır. Yaklaşmazsanız kurtulmanız kolay olur. Yaklaştıktan sonraki gelişmelere dayanmanız zorlaşır, ateşe yaklaşan içine düşmesi gibi bir sonuç çıkabilir. Gözler müstehcene nazar etmekten sakınılmalı ki hayaller tertemiz olsun, zihinler kirlenmekten korusun. Mana büyükleri, “Sadece kafa gözlerini kapamakla, sakınmakla kalınmamalı, haramlar hayallere dahi alınmamalı, hayaller bile korunmalı.” diyor.

Dört Şahitli Suç

“Müminler ancak o kimselerdir ki, Allah'ın adı anıldığı zaman kalpleri titrer, kendilerine O'nun ayetleri okunduğunda imanları ziyadeleşir.”

Yaşlı bir zat, kendisine bir ibadethane yaptırmıştı ve halktan uzak bu yerde Allah'a ibadetle meşgul oluyordu. Bir gün ağaçlar arasında gezinirken bir delikanlı ile genç bir kadın gördü. Delikanlı, kadına:

- Benimle gelersen sana su kadar para veririm, diyordu. Kadın, gencin teklifini kabul edip peşinden gitmeye başladı. Yaşlı zat, kadına yaklaşıp:

- Onunla değil de benimle gelersen sana su kadar para veririm, diye o gencin söylediğinden daha fazla bir şey teklif etti. Bunun üzerine kadın o genci bırakıp adamın peşinden gitmiş ve birlikte evinden içeri girmişlerdi.

Yaşlı zat, kadına:

- Bir insan bir suç islerse, bunu da iki şahit görse, o adamın hâli ne olur, dedi. Kadın:

- Mutlaka cezalanır, cevabını verdi. Yaşlı adam:

- Ya iki değil de dört şahit olursa ne olur, diye sordu. Kadın:

- O zaman ceza alması daha kesinleşir, dedi. Bunun üzerine ihtiyar zat:

- Biz şimdi buradayız. Bizim yapacağımız ise şahit olan dört kişi var, deyince, kadın odada dört kişi olduğunu zannederek birden fırladı:

- Nerede, dedi. Yaşlı zat:

- İki senin omuzlarında, ikisi de benim omuzlarımda olan iki melek bize şahittirler.

Mahkemeyi yapacak olan da Allah'tır. Bu durumda suçlular ceza almazlar mı? Bu durumda biz bu işi niçin işleyelim, dedi. Bu sözler karşısında son derece üzülen, büyük pişmanlık duyan kadın, yaşlı zatın sözlerinin tesiriyle tövbe edip "Allah!" diyerek yere düşmüş ve ardından olduğu yerde bayıldı daha sonraki hayatını daha hassas ve iffetli bir şekilde yaşadı..."